

Beslissing van de Raad voor de Journalistiek

over de klacht van

Ali Baki

tegen

HBVL.be

Met twee mails van 12 april 2019 dient de heer Ali Baki een klacht in tegen HBVL.be. Aanleiding is een artikel van 12 april 2019 onder de titel *Slachtoffer serieverkrachter: "Ik zag mezelf al dood, naakt in het bos"*. Redactiemanager Toon van den Meijdenberg van Mediahuis antwoordt met een brief van 30 april, waarop Ali Baki repliceert met drie mails van 29 april en 7 en 9 mei en Toon van den Meijdenberg opnieuw antwoordt met een brief van 21 mei 2019.

De Raad voor de Journalistiek heeft op vraag van beide partijen een beslissing genomen op basis van de schriftelijke stukken, zonder een hoorzitting te houden.

DE FEITEN

Het artikel gaat over een rechtszaak tegen een man die zich moet verantwoorden voor verkrachting en beroving van 19 escortdames en afpersing van een mannelijke escorte. Hij vond zijn slachtoffers via internet en nam hen mee naar een bos of een andere afgelegen plek, waar hij hen intimideerde, beroofde, verkrachtte en dreigde hen te doden als ze naar de politie zouden stappen. Volgens de journalist minimaliseert de man de zaken. Hij geeft toe dat hij de dames niet betaalde wat hij beloofde, maar zegt dat hij hen niet verkrachtte. Volgens de procureur ligt het aantal slachtoffers mogelijk nog hoger, omdat veel vrouwen uit schaamte niet naar de politie durfden stappen. De man riskeert volgens het artikel zes jaar cel.

DE STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

KLAGER zegt dat het artikel hem onterecht identificeerbaar maakt door de foto die erbij staat. Hij heeft geen bezwaar tegen de inhoud, maar de foto zonder balk voor zijn ogen brengt hem herkenbaar in beeld. Dat schendt zijn privacy en brengt hem in gevaar.

Klager maakt deel uit van de Turkse gemeenschap en zegt dat die de feiten anders bekijkt dan de Belgische. De Turkse gemeenschap pakt de zaken waarvoor hij terechtstaat anders aan en de berichtgeving erover brengt hem en zijn familie in gevaar.

HBVL.BE zegt dat alle omstandigheden vervuld zijn om de leeftijd en de woonplaats van klager te vermelden en dat er geen bijzondere omstandigheden zijn waarom hij aanspraak zou kunnen maken op anonimisering.

Klager betwist niet dat hij jarenlang escortdames op brutale wijze heeft verkracht, bedreigd en beroofd. Er bestaat geen twijfel over de schuld, de feiten zijn zeer ernstig, het onderzoek is meer dan afgerond en de zaak werd behandeld voor de rechtbank. Bovendien zouden andere eventuele slachtoffers door de berichtgeving klager kunnen herkennen en op hun beurt misschien ook nog een klacht kunnen indienen.

Klager zegt dat de feiten in de Turkse gemeenschap anders bekeken worden en vreest voor represailles vanuit zijn gemeenschap, maar net als voor andere plegers van dergelijke zware misdrijven met geweld zijn er voor klager geen bijzondere omstandigheden waardoor hij aanspraak zouden kunnen maken op anonimisering.

HBVL.be besluit dat het recht van de bevolking om geïnformeerd te worden over de aanstootgevende feiten en het besef voor kandidaat-verkrachters dat dergelijke misdrijven niet vrijblijvend kunnen worden gepleegd veel zwaarder doorwegen dan de wens van klager om anoniem te blijven.

HBVL.be besluit dat klager intussen veroordeeld is tot een gevangenisstraf van acht jaar.

BESLISSING

Serieverkrachting en de gerechtelijke vervolging ervan zijn onderwerpen van gewichtig maatschappelijk belang en klager ontkent de feiten waarvoor hij terechtstaat niet. HBVL.be vermeldt de leeftijd en de woonplaats van klager en publiceert enkele foto's waarop hij onherkenbaar is. Zijn gezicht is ofwel niet zichtbaar ofwel geblurd. Het artikel strookt op die manier met de richtlijn bij artikel 23 van de code over identificatie van verdachten.

Om die redenen is de Raad voor de Journalistiek van oordeel:

De klacht is ongegrond.

Brussel, 20 juni 2019